

Phẩm 26: BẬC VÔ HỌC

*Vua nợ thả voi say
Hung hãn, ngà rất bén
Các rồng mang hơi độc
Cảm hóa khiến điều phục.
Cứu hộ các khủng nạn
Luôn luôn được tự tại
Mười lực Phật vô tận
Con và đệ tử lễ.*

*Chư Thiên, long, thần, phụng Đại thánh
Muôn dân an ổn đều quy y
Thấy nhờ cung kính được độ thoát
Dòng dõi Thánh chúng, xin cúi đầu.*

Người tu hành đã ở học địa, chẳng ưa luân hồi; đã không ưa thích gì thì chẳng tham đắm ba cõi, vượt qua cõi Sắc và Vô sắc, dứt tất cả kiết, ý nghĩ về căn lực và các giác ý, thấy diệt là tịch, như vậy gọi là định vĩnh viễn. Quán thấy như vậy, lia sắc, vô sắc; xa hý luận, tự đại.

Bài tụng rằng:

*Tâm đã trụ học địa
Hiểu rõ các giác ý
Chế cái sợ sinh tử
Diệt cái lo không vui.
Hết các hoạn chẳng còn
Cái thấy đúng như thật
Trừ hý luận, tự đại
Diệt si cũng như thế.*

Người tu hành tự nghĩ: Nên biết, nay đây đã thành A-la-hán, đắc Vô sở trước, các lậu hăng dứt tận, tu phạm hạnh trong sạch, việc làm đã xong, vứt bỏ gánh nặng, đã được lợi mình, sinh tử đã dứt, đạt tuệ bình đẳng, vượt qua hào bản, cày bỏ cỏ dơ, không có rỉ chảy, thành dòng Hiền thánh, đã qua bỉ, thử.

Bài tụng rằng:

*Tu hành trụ học địa
Bất động, thành Thánh đạo
Đã vừa được lợi mình
Qua khổ, thường được an.
Núi nóng hực, nguồn khô
Hết hẳn không nước chảy
Phụng kính là hý luận
Gọi là Vô sở trước.*

Đã đoạn trừ năm phẩm rồi, là bậc cao trong loài người.

Bài tụng rằng:

*Đã đoạn trừ năm phẩm
Thành tựu đủ sáu thông*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dứt bỏ các trần lao
Như nước giặt áo bẩn.
Xa lìa họa sinh tử
Nhờ độ được an ổn
Đó gọi là Chánh sĩ
Cao tột, hết trần si.*

Đây là A-la-hán đạt Vô sở trước, xứng đáng mặc Thiên y, ở tại cung thần, dạo chơi điện tía, ăn uống tự nhiên, trăm loại âm nhạc, thường để hiện bày diệu dụng, an vui hết mực, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, miệng nói. Nay đây, thân ta là thân mười lực; được thân này thì cõi trời và nhân gian, tất cả đều trợ giúp; người kính phụng thì tăng thêm dòng dõi chư Thiên và làm tổn giảm hàng A-tu-luân.

Bài tụng rằng:

*Vòi vọi bốn đức, thành sáu thông
Trí tuệ, nhẫn nhục, cầu cao tột
Thuận theo lời Phật, đạt cứu cánh
Cho nên thuyết giảng bậc Vô học.*

M

Phẩm 27: VÔ HỌC

*Phương tiện thắng các khổ
Vĩnh viễn thoát ái ân
Đã lìa khổ sinh tử
Diệt hết các bụi trần.
Như mặt trời xua mây
Tan bóng tối ân ái
Quy mạng Phật, Thánh đạo
Hết khổ thường an ổn.
Đã vượt các nhập, giới
Như người thoát lao ngục
Ví như lòai vàng ròng
Trong lửa không hư hao.
Định Nê-hoàn tịch tĩnh
Chưa từng ái thân mạng
Phật kịp dùng cam lồ
Con xin cúi đầu lạy.*

Người tu hành trụ ở cảnh giới hữu dư Nê-hoàn, vì rốt ráo nên chẳng tạo tác, chẳng thọ thân nữa, tâm chuyên nhất chưa từng buông thả, đối với sắc, thanh, hương, vị, xúc, lìa tất cả sự đắm chấp, lại không thủ, xả, dứt tận gốc khổ.

Bài tụng rằng:

*Đã đạt được vô vi
Vĩnh viễn không mong cầu
Trụ quả vị Hữu dư
Rốt ráo, chẳng tạo tác.
Chẳng đắm sắc, thanh, hương
Dứt trừ vị, cùng lúc
Ví như lòai bông sen
Chẳng bị dính nước bùn.
Các căn đã định rồi
Chẳng nhập theo các hoặc
Như vàng không lộn sắc
Vĩnh viễn rời sinh tử.
Không có đắm nhân duyên
Vậy mới an ổn mãi
Gọi là hạnh an tĩnh
Diệt hết gốc khổ nào.*

Ví như đốt sắt đến độ đỏ rực, dùng búa đập lên, cấu bẩn trên đó rơi ra, dần dần nguội lại, chẳng biết sức nóng của lửa ấy chạm đến. Tu hành cũng vậy, nếu đạt đến cảnh giới Nê-hoàn vô dư thì người diệt độ dần dần thoát khổ. Vì vậy, kinh này gọi là Tu hành.

Bài tụng rằng:

Giống như dùng búa đập sắt nung

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đốt lửa tốc lên rồi lại tắt
Pháp người tu hành cũng như vậy
Đã được diệt độ, vô tam tích.
Ví như trời mưa có bọt nước
Bọt ấy vừa tan, biết về đâu
Nếu có hành giả được diệt độ
Vĩnh viễn chẳng thể trụ chỗ nào.
Chư Thiên, Thần, Tiên, Rồng và Người
Chẳng thấy vị ấy đến nơi đâu
Người tu hành pháp vô thường, không...
Thông minh trí tuệ được diệt độ.
Nếu như hành giả đạt điều này
Kể cả cam lồ chẳng sánh được
Bấy giờ ngộ rồi, luôn an ổn
Đã được diệt độ đạt vô dư.
Đức Phật Thế Tôn nói dụ này:
Như búa đập sắt, lửa tóe ra
Dần dần hướng đến sự diệt độ
Vĩnh viễn không biết thân thức đâu,
Đã đắc đạo diệt độ
Bình đẳng hiểu như thế
Phật, bậc trí tuệ sáng
Thần thức an, chẳng động.
Đã vượt các tội lỗi
Lìa sinh tử, tự đại
Đạt đến vô dục kia
Thanh tịnh như vực sâu.*

Ai làm theo lời dạy rong kinh Con Đường Tu Hành này, dần dần được giải thoát, đạt đến vô vi.

Bài tụng rằng:

*Nếu cầu vô vi, muốn diệt độ
Lìa hẳn trược, loạn, được cam lồ
Nên thuyết giảng kinh tu hành này
Theo lời Phật như tối được sáng.
Nếu có thuyết kinh này
Giả sử có người nghe
Phật sẽ chỉ con đường
An ổn không cùng tận.*

Người học như vậy sẽ đạt đến cứu cánh, tu hành theo kinh này, tâm như không, năm thông tự có, chẳng sợ sống, chết, vĩnh viễn như đèn hết dầu thì tắt.

